

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

rugsėjo

1 d.

Antradienis

Nr. 103 (4296)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Ruoškimės kombinuoto siloso gamybai

Neseniai grupė Anykščių rajono žemės ūkio specialistų lankėsi Kapsuko rajone, kur susipažino su kapsukielių patyrimu gaminant kombinuotą silosą. Šio vertingo pašaro jau šį rudens numatoma pasigaminti ir mūsų rajono ūkiuose. Kas darytina kiekviename ūkyje, kad naujoji technologija sparčiai prigyty, kad kombinuotasis silosas visur būtų labai geros kokybės ir jo gamybai tektų įdėti kuo mažiau darbo sąnaudų, mūsų laikraščio korespondentas paprašė papasakoti rajono žemės ūkio valdybos vyresnįjį zootechniką V. NARTKŲ ir žemės ūkio

technikos valstybinės priežiūros inspekcijos viršininką B. PAVILANSKĄ. Jų pasakojimą spausdiname.

Kombinuotasis silosas visų pirma vertingas tuo, kad juo šeriant kiaules, sutaupoma daug koncentratų. Tikslinga šio pašaro visuose ūkiuose pasigaminti ne mažiau kaip po 2 tonas kiekvienai veislinei kiaulei.

Naujojo pašaro gamybai reikalingų komponentų yra daugumoje rajono ūkių. Visur auginamos bulvės, vienuose ūkiuose bus linų galvenų nuokulų, kituose — sėklinių dobilų pelų, cukrinių ar puscukrinių runkelių. Dar ne visuose ūkiuose užsiauginta morkų, o jų šaknys yra labai svarbus karo-

tino šaltinis ir todėl iš esmės nepakeičiamas veislinėms kiaulėms skiriamo pašaro komponentas. Siemet teks kai kur gaminti kombinuotą silosą be morkų priedo, o ateinančiais metais būtina kiekviename ūkyje užsiauginti pakankamai šių vertingų daržovių. Kombinuoto siloso sudėties variantai išsamiai aprašyti Kapsuko rajono žemės ūkio valdybos viršininko Eugenijaus Misiūno straipsnyje, kuris buvo išspausdintas „Tiesos“ laikraščio rugpjūčio 20-osios numerįje.

Visų pirma kombinuoto siloso gamybai reikia paruošti tranšėjas. Specialiai šiam tikslui skirta tranšėja baigiama statyti Anykščių šilėlio kolūkyje. Pagal kapsukielių pavyzdį ji pertve-

riama sekcijomis, kurių kiekvienoje tilps po 100 tonų pašaro. Paruošus jo gamybai našų technikos kompleksą, sekcija pripildoma per 3–4 dienas.

Kai kuriuose ūkiuose, kaip „Aušros“ kolūkyje, numatoma šiam tikslui pritaikyti seną siloso tranšėją. Galima būtų didelės talpos tranšėjoje atskirti kombinuotajam silosui vieną dvi sekcijas. Atleityje tokių tranšėjų statybai vertėtų pritaikyti standarto neatitinkančias statybines plokštes. Žinoma, būlina tokiose tranšėjose rūpestingai užbetonuoti visas spragas ir plyšius.

nukelti į 4 pusl.

SVEIKA, MOKYKLA!

J. Junevičiaus fotoetiudai

MŪSŲ INTERVIU

Svarbūs pedagogų uždaviniai

Rugsėjo pirmosios išvakarėse „Kolektyvinio darbo“ korespondentė R. BRAZENIENE kreipėsi į Liaudies švietimo skyriaus vedėją V. PLUKĄ, prašydama atsakyti į kelių klausimų.

KORESPONDENTĖ. Rugsėjo pirmoji ypač reikšminga moksleiviams ir pedagogams. Kiek rajono moksleivių rugsėjo pirmosios skambutis pakvieta į klases?

V. PLUKAS. Šį rytą į klases susirinko 6.320 bendrojo lavinimo mokyklų moksleivių, tame tarpe 560 pirmokų. Rugsėjo pirmosios skambutis mokslo metų pradžią paskelbė ir 607 darbo jaunimo atstovams, vakarinėje mokykloje ar sesijiniu būdu siekiantiems vidurinio išsilavinimo.

KORESPONDENTĖ. O kiek praėjusiais, 1980–1981 mokslo metais išslydėjo moksleivių į savarankišką gyvenimo kelią?

V. PLUKAS. Su mokykla šį pavasarį išskilmingai atsiveikino 436 rajono abiturientai ir 761 aštuntokas. Atestatus gavo ir 188 jaunieji gamybininkai. Be abejo, dirbantis jaunimas liko įprastiniuose darbo postuose, bendrojo lavinimo mokyklų moksleiviai užpildė įvairaus profilio profesinių, technikos mokyklų suolus, technikumų ir aukštųjų mokyklų auditorijas. Gerai įvykdė visas pasiuntimo į kaimo ir miesto profesines technikos mokyklas planines užduotis.

KORESPONDENTĖ. Kokius uždavinius spres pedagogų šeima, ryšium su TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais?

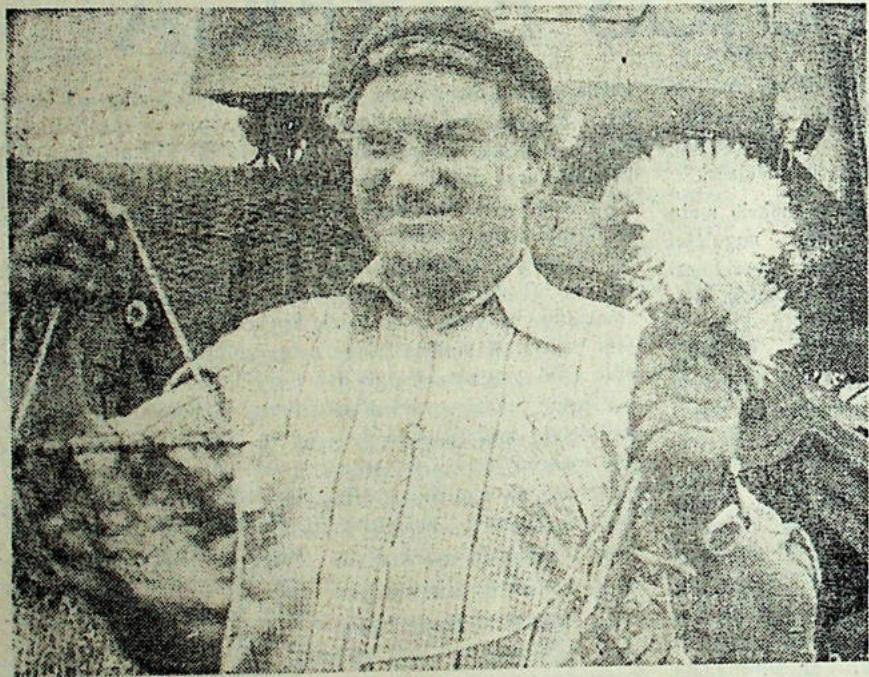
V. PLUKAS. Puikiai suprantame mokyklos vaidmenį šalies ūkinėje ir kultūrinėje statyboje, savo pareigas ir atsakomybę už ateities žmogų. Vienas svarbiausių šių mokslo metų tikslų,

kuriuos padiktavo TSKP XXVI suvažiavimo nutarimai, toliau tobulinti jaunimo komunistinį auklėjimą. Juk mokykloje bręsta pilietis, mūsų šalies patriotas. Iš mažens ugdyti moksleivių materialistinę pasaulėžiūrą, turinti idėjinį pasaulį, skiepyti meilę visoms tarybinėms tautoms — taurus pedagogų uždavinys. Komunistinis auklėjimas — tai gero žmogaus ugdymas. TSKP XXVI suvažiavime buvo pabrėžta, jog mokyklose reikia gerinti dorovinį auklėjimą, ugdyti pareigos, atsakomybės, savarankiškumo jausmus. Gerų rezultatų mokytojai auklėjimo srityje pasiekė tik tuomet, jei jauniosios kartos auklėjimas vienodai rūpės tiek pedagogams, tiek visai visuomenei.

KORESPONDENTĖ. Kas naujo šių mokslo metų mokymosi programose?

V. PLUKAS. TSKP XXVI suvažiavimas iškėlė bendrojo lavinimo mokyklai uždavinį toliau tobulinti mokymo-auklėjimo procesą. Vienas svarbių šio darbo etapų — nuo 1981–1982 mokslo metų mokyklose įvedamos daugumos dalykų patobulintos programos. Programų rengimas vyko tokiomis pagrindinėmis kryptimis: sustiprintas jų idėjinis-auklėjamasis potencialas, padidintas vaidmuo, sprendžiant mokymo uždavinius; pabrėžtas darbinis politinis mokymų kryptingumas, siekiant geriau parengti moksleivius profesijos pasirinkimui, darbui; sutrumpinta, pernelyg sudėtinga antrajė medžiaga. Viena svarbių naujųjų mokymo programose yra sąrašas pagrindinių moksleivių žinių, mokėjimų ir įgūdžių kiekvienų mokslų metų pabaigoje. Duotos taip pat rekomendacijos, kaip vertinti žinias, mokėjimus ir įgūdžius.

nukelti į 2 pusl.

Nuo pirmųjų pjūties dienų darbu sparta ir kokybe javų plotuose niekam rajone nenusileidžia „Nevėžio“ kolūkio kombainininkas Juozas Ceny. Baigęs pjūtį savajame kolūkyje, jau dvi savaitės talkina „Ateitis“ kolūkio žemdirbiams ir čia rodo pavyzdį. Siemetinėje javų pjūtyje pirmumas jau prikūlė per penkis šimtus tonų grūdų.

J. JUNEVIČIAUS nuotraukoje: Juozas Ceny.

ŽINIOS

APIE DERLIAUS NUĖMIMO EIGĄ IKI 1981 M. RUGPJŪCIO 31 D.

Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Nurauta linų (proc.)	Nuimta kukurūzų proc.	Pasėta žiem. kviečių proc.	Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikulta grūdų (cent/ha)	Nurauta linų (proc.)	Nuimta kukurūzų proc.	Pasėta žiem. kviečių proc.
Andrioniškis	90	18,0	80	—	13	Skimionys	82	12,1	—	46	3
„Anykščių šilėlis“	90	19,2	58	14	—	Surdegis	84	18,9	—	24	—
„Ateitis“	87	16,1	72	8	—	Svėdasai	100	21,5	—	62	18
„Atžalynas“	82	23,4	72	19	8	„Svyturys“	94	25,6	—	14	—
„Aukštakalnis“	86	17,6	—	44	2	„Už taiką“	100	18,0	82	31	23
„Aušra“	84	19,2	75	39	6	„Vienybė“	87	15,6	—	—	—
Cerniachovskio	100	20,0	100	5	—	Jakšiško t. ūkis	92	17,2	—	25	—
„Gimtoji žemė“	90	22,1	69	—	—	Naujasodžio t. ūkis	84	15,4	—	38	—
„Gintaras“	98	23,3	—	14	22	Raguvelės t. ūkis	91	20,0	—	44	5
K. Staro	94	17,0	55	32	2	Staškūniškio t. ūkis	95	22,1	—	50	6
Kurkliai	94	21,4	—	—	11	Sodininkystės t. ūkis	100	27,2	—	50	—
„Lenino keliu“	91	26,0	68	—	—	Elmininkų eksp. ūkis	93	27,3	—	8	—
Levaniškis	94	19,1	51	—	12	Aknystų pagalb. ūkis	100	24,0	—	—	—
M. Melnikaitės	94	14,6	—	50	—	RAJONE:	92	19,6	69	26	6
„Nevėžis“	100	18,1	—	46	9						
„Pirmyn į komunizmą“	95	21,9	73	100	—						
„Puntukas“	97	16,7	—	22	—						

Anykščių informacinė skaičiavimo stotis
— neturi plano

Svarbūs pedagogų uždaviniai GAMYBININKŲ MOKYMAS — VISŲ RŪPESTIS

atkelta iš 1 pusl.

džius, rašto darbo pažinių normatyvai. Itin svarbus uždavinys — maksimaliai panaudoti programų pranašumus mokymo-auklėjimo procesui toliau tobulinti, pamokų efektyvumui didinti.

KORESPONDENTE. Draugas L. Brežnevas ataskaitiniame pranešime TSKP XXVI suvažiavimui pabrėžė, jog lemiamas valdymo mokymo auklėjimo procese priklauso mokytojui, todėl „ne-reikia šykštėti dėmesio jo darbui, kvalifikacijos kėlimui“. Kokios mūsų rajone sudaromos sąlygos pedagogams tobulėti?

V. PLUKAS. Visus metus pedagogai kelia savo kvalifikaciją. Tuo rūpinasi Liaudies švietimo skyriaus metodinis kabinetas, organizuojamas mokslo metų bėgyje mokytojų įvairių seminarų, užsiėmimų, kursų. Pedagogai kelia kvalifikaciją respublikinėse bazėse, mokytojų tobulinimosi institute bei Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto rengiamuose kvalifikacijos kėlimo kursuose. Kasmet apie pusantro šimto pedagogų pagilina savo dalykines, profesines žinias. O tie, kurie neturi aukštojo išsilavinimo, jo siekia mokydamiesi neakivaizdinio būdu aukštojoje mokykloje. Ši pavasarį diplomus įsigijo mokytojai B. Pilkauskas, V. Narbutas, V. Ginitienė ir kiti.

KORESPONDENTE. Kiek naujų specialistų šiandien išsiliejo į rajono pedagogų šeimą?

V. PLUKAS. Sulaukėme 32 mokytojų, tik ką baigusių Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą, Vilniaus valstybinį universitetą ar pedagogines mokyklas. Daugiausia papildė pradinį klasių mokytojų būrys. Visi jie išsiskyrė po įvairias rajono mokyklas: Anykščių trečiąją, antrąją, Debeikių, Troškūnų, Svėdasų vidurines, rajono aštuonmetes mokyklas.

KORESPONDENTE. Kaip rajono mokyklos pasiruošusios sutikti naujuosius mokslo metus?

V. PLUKAS. Tik pasibaigus mokslo metams, kai kurios mokyklose jau buvo pradėta ruošti naujesiems: tvarkomos, dažomos klasės, rūpinamasi, kad ši rugsėjo pirmoji būtų moksleiviams šventiška. Didelę paramą suteikė šefuojančių ūkių ir organizacijų atstovai. Anksti rugsėjo pirmosios iškilnėms buvo pasiruošta J. Biliūno, Skiemonių vidurinėse mokyklose, Ažuokerių, Andrioniškio, Traupio aštuonmetėse, Slavėnų, Pašilų, Mickūnų, Vaškuokėnų, Budrių pradinėse mokyklose.

KORESPONDENTE. Kurie mūsų rajono pedagogai gražiai, turiningai sugeba mokiniuose formuoti komunistinės moralės bruožus?

V. PLUKAS. Didelę pedagogų šeimą — 455 mokytojų. Kiekvienas iš jų ryškiai brydė palieka mokinių gyvenime. Didelio autoriteto rajone nusipelnė J. Biliūno vidurinės mokyklos direktorius „Garbės ženklą“ ordininkas V. Bražėnas. Jo vadovaujamas pedagogų kolektyvas

gražius rezultatus pasiekė mokinių mokymo-auklėjimo darbe, daug kartų yra tapęs socialistinio lenkyniavimo nugalėtoju rajono vidurinių mokyklų pedagogų tarpe. Daug šiltų žodžių galima paskirti TSRs liaudies mokytojui E. Vingrienei, J. Biliūno vidurinės mokyklos pirminės partinės organizacijos sekretorei L. Pavilanskienei, Troškūnų vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotojai L. Bernadišienei. Didelio autoriteto mokinių tarpe nusipelnė pedagogės J. Marciukienė, A. Misiūnaitė, B. Repeckienė, A. Daugilytė. Puikiai užsirekomendavo ir jaunosios pedagogės A. Petrokienė, G. Zvirblytė ir daugelis kitų.

KORESPONDENTE. Kas šiais mokslo metais numatoma nuveikti moksleivių profesinio orientavimo ir darbinio auklėjimo srityse?

V. PLUKAS. „Pagrindinėse TSRs ekonominio ir socialinio vystymo kryptyse 1981—1985 metams ir laiko tarpui iki 1990 metų pasakyta: „Tobulinti darbinio auklėjimo vidurinėse mokyklose formas bei metodus. Sutiprinti jaunimo profesinį orientavimą“. Tai labai svarbus partijos praeities darbinio auklėjimo šiais mokslo metais vykdysime trimis pakopomis. Didelį dėmesį skirsime pradinį klasių moksleivių darbiniam įgūdžiams skiepyti. Ketvirtąją klasių moksleiviai darbinis įgūdžius įgys, dirbdami mokyklos medžio-metalo dirbtuvėse bei mokyklos sklype. Devintų-vienių klasių moksleiviams įvestas gamybinis mokymas. Rajono mokyklų moksleiviai mokslo metų eigoje įsigys įvairias profesijas: mechanizatoriaus, varuotojo, gyvulininkystės darbuotojo, siuvėjos, kulinarės, mašininkės. Darbinio auklėjimo įgūdžius puikiai padėjo formuoti ir vasaros atostogų metu organizuojamos darbo ir poilsio stovyklos Andrioniškio, „Anykščių šilelio“, „Lenino keliu“ kolūkiuose, Jakšiškio tarybiname ūkyje ir kitur.

KORESPONDENTE. Ko rugsėjo pirmosios proga norėtume palinkėti moksleiviams?

V. PLUKAS. Kad pakili, šventiška rugsėjo pirmosios nuotaika, susikaupimas lydetų visus metus. Kad moksleiviai mokėtų sukaupti savyje visą gerį, dvasinius turis, kuriuos jiems skiepija mokytojai, kad pastebėtų grožį gyvenime, mokėtų jį tausti, kad nuolat mastytų apie gyvenimo prasmę, savo vietą ir paskirtį gyvenime.

TSKP XXVI suvažiavimas išskėlė uždavinį toliau plėtoti ir gerinti vakarinį ir neakivaizdinį mokymą. Įgyvendinti vidurinį privalomą jaunimo, dirbančio liaudies ūkyje, mokymą. Ryšium su tuo iškyla nemaži uždaviniai ir mūsų rajono švietimo darbuotojams, o taip pat gamybinių kolektyvų vadovams, partinėms, profsąjunginėms bei komjaunimo organizacijoms. Rajone dar yra 318 16—29 metų amžiaus jaunuolių, neturinčių vidurinio išsilavinimo. Gyvenimas diktuja naujus reikalavimus — mokyti reikia ir vyresnio amžiaus žmonėms, nes valdyti sudėtingą šiuolaikinę techniką reikia žinių. Be to, dabartinis žmogus negali būti vien savo srities specialistas. Jį mes suprantame kaip aukštos vidinės kultūros, sugebantį dalyvauti mūsų šalies visuomeniniame ir politiniame gyvenime pilietį. Ugdyti tokį žmogų visų pirma patikėta tarybinė mokykla.

Anykščių vakarinę (pamaininę) neakivaizdinę vidurinę mokyklą baigė gausus būrys rajono gamybininkų. Jų tarpe LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatė, Bul-

tinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotoja D. Sėlūnienė, buvęs TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatas, Lenino ordininkas, MSMV mechanikas B. Davionis, Cerniachovskio kolūkio pirmininkas I. Tamiliūnas, Mechanizuotos kolonos viršininkas A. Biliūnas, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ direktoriaus pavaduotojas V. Petrošius, Anykščių vakarinės mokyklos mokytoja G. Kolesnikova ir kiti. Vien 1981 metais vidurinį išsilavinimą įsigijo 188 rajono gamybininkai.

Tačiau XI-ajame penkmetyje vakarinė mokykla iškyla nauji uždaviniai. Pagrindinis iš jų — tai mokymo kokybė. Į vakarinės mokyklos suolą sėda suaugę žmonės. Sesijų metu jie atitraukiami nuo gamybos, todėl mokykloje įgytos žinios turi pateisinti sugaištą laiką. Tuo tikslu būtina stiprinti vakarinės mokyklos mokymo materialinę bazę, ypač gamtos-matematikos mokslų, kad būtų sudarytos galimybės mokymo procesą siekti su mokinių gamybine veikla. Stiprinant mokyklos materialinę bazę, laukiame

visokeriopos paramos iš savo šefų. Reikėtų palaikyti glaudesnius kontaktus tarp mokyklos ir mokinių gamybinių kolektyvų. Norėtume, kad mokykloje dažniau svečiuotųsi darbuotojai atstovai, ypač jaunimo globotojai, komjaunimo aktyvistai, brigadininkai, meistrai, nes nekas neturi tiek įtakos jauno žmogaus požiūrio vlenui ar kitu klausimu formavimui, kiek darbo draugai. Jų nuomonė labai dažnai turi lemiamą poveikį.

Zinoma, didžiulės reikšmės sėkmingam mokymuisi, žinių kokybei turi savalaikis kontingento komplektavimas, jo stabilumas ir lankomumas. Sprendžiant šiuos klausimus daugelyje rajono įmonių ir ūkių yra susiformavusios savitos tradicijos. Teigiama darbo patirtį šioje srityje sukaupė Sodninkystės tarybinio ūkio ir vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kolektyvai. Sodninkystės tarybinio ūkio partinės organizacijos sekretorė R. Lesnikauskienė, vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ direktoriaus pavaduotojas V. Petrošius gamybininkų bendro išsilavinimo lygio kėlimą

laiko pirmaeilės svarbos uždaviniu, jam skiria tokį pat dėmesį, kaip ir planinių uždavinių vykdymui. Todėl šiose darbavietėse mokosi visi 16—29 metų amžiaus darbuotojai, neturintieji vidurinio išsilavinimo. Jie gerai lanko mokyklą, stengiasi gilinti savo žinias. Norėtume, kad šiuo pavyzdžiu sektų ir kitų kolektyvų besimokantys darbuotojai.

Vienuoiktajame penkmetyje reikia suaktyvinti gamybinuose kolektyvuose įsteigtų mokyklos rėmimo grupių veiklą, kad jos nuolat domėtųsi, kaip besimokantieji žmonės lanko mokyklą, rūpintųsi jų moralinio ir materialinio skatinimo klausimais.

Tik sutelktomis mokyklos, gamybinų kolektyvų, visuomeninių organizacijų pastangomis galėsime sėkmingai spręsti TSKP XXVI suvažiavimo iškeltą uždavinį, padidinti visų kadrų lavinimo poreikį, tobulinti ir vystyti vakarinį bei neakivaizdinį mokymą.

R. CERNIAUSKIENĖ
Anykščių vakarinės neakivaizdinės vidurinės mokyklos direktorė

MOKYTOJOS PAREIGA

Kai atėjo rugsėjo pirmoji, pakilimo kupina širdimi J. Biliūno gatvė skubėjai. Anykščių antrąją vidurinę mokyklą. Svaigo galva nuo tos gausybės gėlių, kurios margavo kiekvieno moksleivio rankose. Vėl atgijo, pradžioje mokykla, ta pati šventiška nuotaika ženklinanti kiekvieno pedagogo veidą. Išsiligusiu žvilgsniu moksleivių būryje ieškojai savo trečiaklasių. Stai ir jie — po vieną ir būriu artėjo prie laivų, tokie gražūs ir mieli, paaugę, pailsėję per vasarą. Kiekvienas savaip netvėrė nekantrumo, laukė tavo dėmesio, norėjo pasidalinti prabėgusios vasaros įspūdžiais. Daug kalbėjotės, susirinkę į klasę, apie praleistas atostogas, kiekvieną no-

rėjai išklausti, vėl susildyti geru žodžiu, paskatinti, papasakojai apie jų laukiančias pareigas ir užduotis.

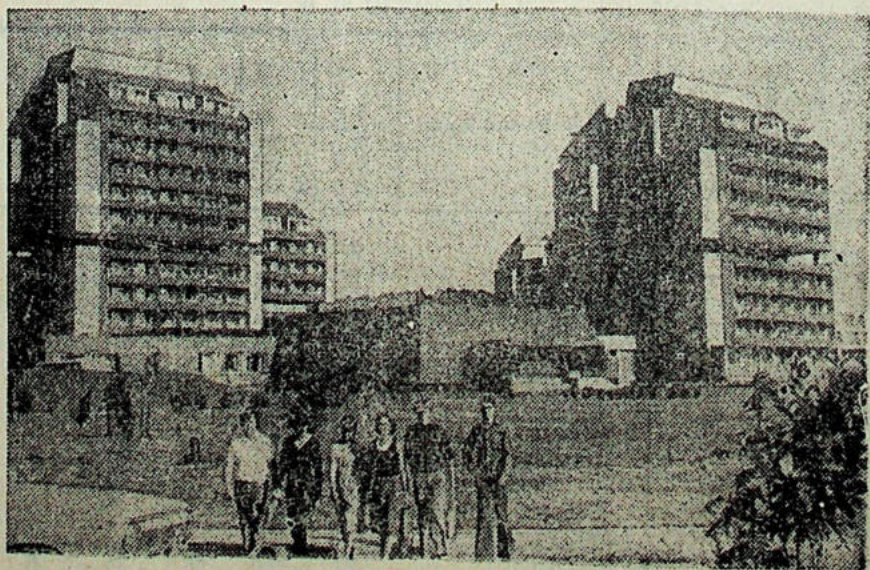
O iškilmingo mokslo metų atidarymo metu negalėjai abejingai žiūrėti į tvarkingai išsirikiavusius pirmokus. Juk kitais metais ir tu, kaip ir dabar mokytoja Veronika Pajarskienė, kitos būsimųjų pirmaklasių mokytojos, pavasarį atsiveikinusios su trečiaklasiais, stovėsi greta jų... Nauja pirmokų laida, naujas nerimas, naujos viltys ir svajonės, nauja didelė atsakomybė. Iš kokių šeimų atėjo, kaip juose pavyks pasėti meilės grožiui, gyvenimui grūdą, ar subrandins ateityje laukiamą žiedą, vaisių? Nesulaikomu srautu mintis gena mintį, rūpestį

keičia viltis. Daug apie tai buvo kalbėta per tą mėnesį Kaune vykusį kvalifikacijos kėlimo kursų metu. Daug šiltų žodžių Veronikai Pajarskieniui tėvų širdyse ne tik už išmokytą pirmąją raidę, bet už daugelį gražių žmogiškų savybių, kurias taip puikiai ji mokėjo įskiepyti savo praeitais metais į aukštesnę klasę palydėtų moksleivių širdyse, kitų laidų moksleiviuose. O pati, ar mažai girdėjai šiltų atsiliepimų iš savo auklėtinių tėvų? Sildo ir gaivina jie širdį, tačiau ir primena pareigą ieškoti naujų būdų, kaip rasti kelią į vaiko širdį, kaip uždegti jo mintis žingeidumo liepsna, supratę savo vietą ir paskirtį žė-

mėje, atsakomybę už draugą.

Kaip įdėmiai šiandien klasėje žvelgė 32 poros akucijų. Geri tie žvilgsniai, be apgaulės, juos jutai visą vasarą. Regėdavai visus iš eilės: ir nuoširdų šviesiaplaukį berniuką Egidijų, jautrų, suprantantį visų bėdas Mindaugėlį, visada susikaupusią, rimtą, nedidukę mergytę Sonatą, Rasytės styrančias kasytes, gerai sprendžiantį matematikos uždavinius, kitiems vaikams gerą patarėją Aurelijų... Daug kartų grįždavai mintimis ir pas tą penketą, ne visuomet spėjusį įsivaininti dėstomas žinias mokslo metų eigoje. Su jais, pasibaigus mokslo metams, dar dvi savaites papildomai dirbai. Dažnai regėjai ir tą sunkiai sergantį berniuką, kurį dėl ligos ne visuomet draugai matė klasėje. Vadinėjai pas jį į namus, džiaugėsi kiekvienu jo laimėjimu...

Pedagogo pareiga...
Giliai prasmę turi šie žodžiai Elvyros Lymanienės lūpose. Kiekviename mažamejai auklėti ir mokyti patikėtame žmogutyje pirmiausia reikia pamatyti gerį. Išskirti jį, puoselėti. Sunku pasverti, ko daugiau tame pareigos supratime: ar pasitenkinimo, kad daugelį tavo buvusių auklėtinių giria mokytojai, ar jaudinimosi, jei iš neigia-

Didžiausiam mūsų respublikos kurorte — Palangoje per vasarą gydos, ilsisi, atostogauja apie 400 tūkstančių žmonių iš įvairių šalių kampelių.

NUOTRAUKOJE: nauji 750 vietų poilsio namai žemdirbiams „Linai“.

T. Zebrusko (ELTA) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

VYRIŠKUMAS

Manošios Kabardos-Balkarijos pilietinio karo pirmąją dieną savo valstybingumo išiasdešimtmetį. Šiam mūsų respublikos tautų troškimui buvo lemta išsipildyti, nugalėjus spalio revoliucijai. Kabardos-Balkarijos vėliavoje — du Leninai, spalio revoliucijos ir Tautų draugystės ordinarai, suteikti už respublikos sūnų ir dukrų didvyriškumą darbe ir mūšiuose. Didžiojo Tėvynės karo metais nedidelė autonominė respublika pasilutė į frontą daugiau kaip 53 tūkstančius karių — visus vyrus, kurie sugebėjo valdyti ginklą. 32 tūkstančiai niekad nebegrįžo prie Tereko ir Malkos, Baksano ir Čereko, Urucho, Leskeno, Šalūškos krantų...

Daug mano žemiečių kovėsi Pabaltijėje, Lietuvoje, jų tarpe šlovingosios Suovrovės II laipsnio ordinu apdovanotas Tamenės Raudonosios vėliavos ordino 2-osios gvardijos šaulių divizijos kovojojai. Šiai divizijai tuo metu vadovavo gvardijos pulkininkas N. Samochvalovas. Pulkininko Aršino vadovaujame pirmajame gvardijos Sevastopolio Raudonosios vėliavos pulke 3-ojo bataliono 9-ajai kuopai vadovavo vyresnysis leitenantas Achmatas Tamukovičius. Kūdajevs, kilęs iš senovinės balkarų gyvenvietės — Janikojaus, kuri įsikūrusi prie Didžiojo Kaukazo kalnagūblio įžymiojo Čegemo tarpeklio vartų.

Kaip dauguma Didžiojo Tėvynės karo dalyvių, Achmatas, prieš užpuoliant mūsų šalį hitlerinėi Vokietijai, buvo užslėmęs taiklų darbą: Frunzės kolūkyje vadovavo pirminei partinei organizacijai. Bet į Lietuvą jis įžengė, jau tapęs patyrusiu ir užsigrūdinusiu kariu, karininku gvardiečiu, dviejų ordinų kavalleriumi. Prieš tai jis jau kels kartus buvo sužeistas.

Fronte jis kovėsi nuo keturiasdešimt pirmųjų liepos mėnesio. Kaip elininis dalyvavo gynybiniuose mūšiuose tarp Pruto ir Dniepro, kol tų metų rugsėjo 10-ąją buvo sunkiai sužeistas prie Ka-

chovkos. Po to teko atsitraukti iki Rostovo prie Dono, Krasnodaro, Tuapsės, Grozno. 42-ųjų metų spalio 23-ąją jis buvo antrą kartą sužeistas.

Po trumpalaikį kursų, jam suteikus jaunesniojo leitenanto laipsnį, Achmatas šaulių būrio priekyje šturmuoja pagarsėjusią fašistų Zydriją liniją Kubanėje, kur jis sužeidžiamas trečią kartą.

Nuo 1943 metų rudens Kūdajevs kovėsi 2-osios gvardijos šaulių divizijos eilėse. Jis pateko į legendinį Kerčės desantą, šturmuojant vieną aukštumą, kur buvo sužeistas, bet parodė didžiulę ištvermę, iki mūšio pabėgęs likdamas rikiuotėje, o tuometinis 1-ojo gvardijos šaulių pulko vadas pulkininkas P. Povečkinas jam įteikė Raudonosios žvaigždės ordiną tik po trijų mėnesių — tiek laiko teko gydytis ilgoninėje.

1944 metų gegužyje Kūdajevs su savo kuopa šturmuoja Sapuno kalną, vadovaudamas Sevastopolį, už ką buvo apdovanotas Didžiojo Tėvynės karo I laipsnio ordinu.

Ir štai — Pabaltijys, Lietuva.

1944 metų liepos dienomis 2-osios Tamenės divizijos priešakiniai pulkai netoli Anykščių pakėlė 145-osios šaulių divizijos dalinius. Žengs avangarde 1-asis Sevastopolio pulkas tiesiog iš žygio įsijungė į mūšį, ryžtingu smūgiu išmušė fašistus iš tarpinės gynybinės linijos.

Netoli Troškūnų fašistai pradėjo stipriai kontratakuoti. Pagrindiniai priešo smūgiai buvo nukreipti į vyresniojo leitenanto Kūdajevio 9-ąją kuopą. Jos kariai neprarado savitvardos. Bet padėlis susikomplicavo dėl to, kad automatininkų antpuolį parėmė keletas tankų, o gvardiečių pozicijose šį kartą nebuvo ne tik prieštankinių pabūklų, bet netgi prieštankinių šautuvų.

Atsitraukti buvo neįmanoma: vos pakilus, kuopa būtų buvusi sunaikinta iki esminio žmogaus kulkosvaidžių ir tankų pabūklų ugnimi. Kūdajevs sušuko:

— Artillerija skuba mums į pagalbą! O kol kas atmuš-

kim ataką savo įėjomis! Granatsvaidininkams padėginėti tankus, kitiems atkirsti pėstininkus! Veikite pagal aplinkybes, nelaukdami įsakymų!

Tiesiai į kuopos pozicijas riedėjo fašistų tankas T-V, vadinamas „pantera“. Patyręs karininkas iš karto jį atpažino, išvydęs būdingas tiksliai lygiagretes pagrindui korpuso linijas, ilgą patranką su antvamzdžiu — liepsnos slopintuvu ir išlindusią už vikšrų korpuso užpakalinę dalį. Tankas ne sunkusis — vidutinis, bet mažas kuo nusileidžiantis „Tigrui“. Sunaikinti jį labai sunku. O reikėjo sunaikinti bet kokių pastangų kaina.

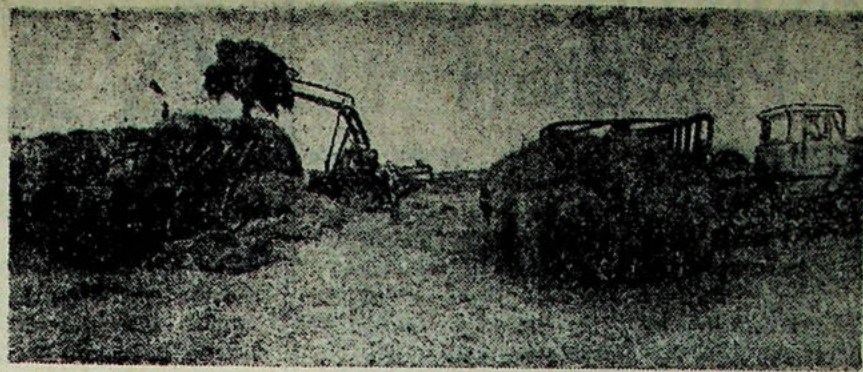
Ir Achmatas ryžosi. Užklęs vieną prieštankinę granatą užpakalyje už diržo (kad netrukdytų šliaužti), o antrąją laikydamas rankoje, jis šūktelėjo pasiuntiniui „Pridenk!“ — ir ėmė šliaužti artyn prie tanko. Įžvalgi kario akis pamatė priešais vos pastebimą tyvuliuojančio vandens paviršių. „Zinodamas, jog čia bet kuri baltutė gali įtraukti ir pražudyti šarvuotą mašiną, vairuotojas ją būtinai aplenks“, — nusprendė Achmatas. Ir nesuklydo. Kai tankas pasuko, Achmatas nebesislėpdamas pakilo visu ūgiu ir sviedė vieną po kitos sunkias granatas ant užpakalyje tanko kyšančios pakylės. Pataikė kuo tiksliausiai. Sugriau-dėjo du galingi sprogimai. Pantera sustojo, iš po jos „uodegos“ ėmė rūkti tiršti dūmai. Du tankistai bandė nušokti nuo bokšto, bet juos Achmedas šaltakraujiškai nušovė iš trofėjinio „valterio“.

Ataka buvo atmušta, ir 1-asis gvardijos pulkas tęsė puolimą. Už pasizymėjimą šiame mūšyje 9-osios kuopos vadas vyresnysis leitenantas Achmatas Kūdajevs buvo apdovanotas trečiuoju — Raudonosios žvaigždės — ordinu.

Jis kovojo iki pergalės. Po karo, deja, neilgai tegyveno: sveikatą atėmė sužeidimai ir kontūzijos.

Jo žygdarbiai nepamiršti: apie juos pasakojama knygoje „Kabardos-Balkarijos kovų šlovė“. Ten pamiršta jų ir Lietuvos liaudis.

V. RIAZANOVAS
Dimisijos gvardijos kapitonas, Didžiojo Tėvynės karo invalidas, TSRS žurnalistų sąjungos narys

Sparčiai vyksta jāvapiūtė Kauno rajono Mičiurino tarybiname ūkyje-technikume. Iš kiekvieno hektaro čia vidutiniškai prikuliama po 35 centnerius grūdų. Iš karto sutvarkomi šiaudai. Okio racionalizatoriai prie traktoriaus T-150K pritaísė savo gamybos krauluvą. Jis 4—5 kartus našesnis už ankščiau naudotus.

NUOTRAUKE: tvarkomi šiaudai Mičiurino tarybiname ūkyje-technikume.

A. Šabaliausko (ELTA) nuotr.

TOBULINTI KONTROLĘ IR VYKDYMO TIKRINIMĄ

TSKP Centro Komitetas priėmė nutarimą „Tobulinti kontrolę ir vykdymo tikrinimą sutinkamai su TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais“.

Pastaraisiais metais, pažymima nutarime, TSKP Centro Komitetas ėmė skirti daugiau dėmesio priimtų nutarimų vykdymo tikrinimui, pradėjo dažniau svarstyti įvairių rangų vadovų, asmeniškai atsakingų už tam tikras darbo kryptis, veiklą. Priimti kai kurie TSKP CK nutarimai, kaip sustiprinti partijos vadovavimą liaudies kontrolės organams, pagerinti vykdymo tikrinimą kai kuriose centrinėse ministerijose ir žinybose, partiniuose ir tarybinuose organuose vietose.

Tačiau TSKP Centro Komitetas mano, kad kontrolės ir vykdymo tikrinimo būklė ne visiškai atitinka TSKP XXVI suvažiavimo nurodymus. Vykdymo tikrinimas dar tebėra silpna daugelio partinių organizacijų veiklos grandis.

Dėl formalios pažiūros į vykdymo organizavimą ir kontrolę kai kurie nutarimai neįvykdomi arba įvykdomi ne laiku ir ne visiškai. Kai kurių pramonės šakų atsilikimas, planinių užduočių neįvykdymo, neūkiškumo, prirašymų ir apgaudinėjimo faktai žymiu mastu yra nepatenkinamo kontrolės organizavimo, prastos vykdymo drausmės ir žemo kadrų atsakingumo lygio rezultatas.

Partiniai komitetai vietose silpnai koordinuoja ir vairoja įvairių rūšių masinės

kontrolės veiklą.

TSKP Centro Komitetas pasiūlė sąjunginių respublikų komunistų partijų Centro Komitetams, partijos kraštų, sričių, apygardų, miestų ir rajonų komitetams, pirmiems partinėms organizacijoms, vadovaujantis TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais, draugo L. Brežnevo nurodymais, toliau kelti organizacinio darbo lygį, stiprinti kontrolę ir vykdymo tikrinimą, tobulinti jų formas ir metodus.

Kontrolė ir vykdymo tikrinimas turi būti svarbiausia bet kurios partinio ir valstybinio aparato grandies, kiekvieno partinio, tarybinio ir ūkinio vadovo, visų partinių organizacijų kasdieninio organizacinio darbo sudedamoji dalis.

Partinės kontrolės komitetai prie TSKP CK, partinėms komisijoms prie sąjunginių respublikų komunistų partijų CK, prie partijos kraštų, sričių, apygardų, miestų ir rajonų komitetų pasiūlyta įgyvendinti priemonės, įgalinančias stiprinti kontrolę, didinti kadrų drausmę ir atsakomybę už besąlygišką partijos nutarimų įvykdymą.

Sąjunginių respublikų komunistų partijų CK, partijos kraštų, sričių, apygardų, miestų ir rajonų komitetams pavedama taip vadovauti Liaudies deputatų tarybų darbui, kad jos aktyviai realizuotų kontrolės funkcijas,

kurios joms nustatytos TSRS Konstitucijoje.

Liaudies deputatų tarybos turi užtikrinti, kad būtų realizuojami rinkėjų priesakai, susiję su tarybinių žmonių kasdieninėmis reikmėmis, poreikiais, griežta kontroliuoti, kaip vykdomi Tarybų Sąjungos įstatymai, ekonominio ir socialinio vystymo planai.

Partiniai komitetai turi visokeriopai plėsti ir aktyvinti profsąjunginių organizacijų darbą stiprinant kontrolę, kaip vykdomos kolektyvinės sutartys, kaip laikomasi darbo įstatymų, kaip vystomas socialistinis lenktyniavimas, sprendžiant visus žmonių darbo, gyvenimo ir buities klausimus.

TSRS Liaudies kontrolės komitetui, liaudies kontrolės organams vietose rekomenduota geriau panaudoti galimybes, kad plačiosios darbo žmonių masės dalyvautų tiesiogiai įgyvendinant kontrolę visose gamybinio ir visuomeninio gyvenimo sferose.

TSKP Centro Komitetas įpareigojo partinius komitetus stiprinti masinės informacijos ir propagandos priemonių dėmesį kontrolės ir vykdymo tikrinimo klausimams. Laikyti platų šio darbo viešumą būtina sąlyga siekiant didinti kontrolės efektyvumą, aktyviai įtraukti darbo žmones į gamybos valdymą, visų visuomenės reikalų tvarkymą.

(TASS-ELTA)

Šiaurės Osetijos džigitai

ORDZONIKIDZE. Jauni darbininkai ir tarnautojai, studentai, vyresniųjų klasių moksleiviai mielai lanko respublikos žirginio sporto mokyklą. Vaiknai ir merginos prižiūri žirgus, mokosi jodinimo meno, sportinio meistriškumo.

NUOTRAUKE: viena perlausių mokyklos sportininkių Zarina Besolova. J. Belozero (TASS) nuotr.

Aktyvinkime darbą draugovėse

Įvykusiame vyr. pionierių vadovų ir užklasinio darbo organizatorių seminare, kurį organizavo Pionierių ir moksleivių namų darbuotojai, buvo aptarti svarbūs mokyklų pionierių ir komjaunimo organizacijų politinio, idėjinio, darbinio, užklasinės veiklos ir kiti mokymų-auklėjimo klausimai.

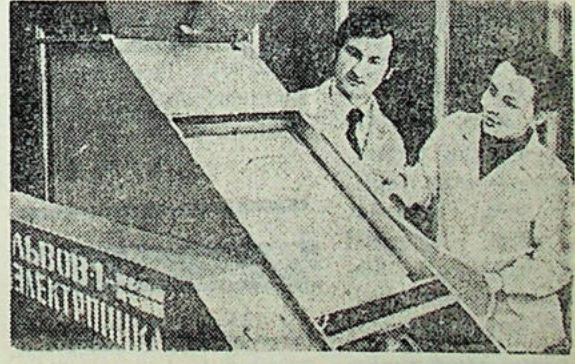
Kalbėjusi komjaunimo rajono komiteto sekretorė R. Jančytė plačiai nušvietė uždavinius, kuriuos iškėlė TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimai, mokant ir auklėjant mokyklinį jaunimą V. Lenino gyvenimo ir veiklos pavyzdžiu. R. Jančytė nuro-

dė mokyklose pasitaikančius trūkumus, diegiant darbinį, teisinį ir dorovinį auklėjimą, ruošiant moksleivius į komjaunimo eiles, pažymėjo mokytojų komjaunimo organizacijų vaidmenį, organizuojant mokinių užklasinę veiklą.

Vyr. pionierių vadovė, metodininkė A. Sudeikienė supažindino su uždaviniais, kuriais pionierija privalo vadovautis šiais mokslo metais. Ji pabrėžė, kad dirbant su pionieriais labai svarbu gerai suplanuoti darbą, įgyvendinti numatytus uždavinius. Geriau mažiau padaryti dar-

bų, bet pasiekti, kad tie darbai būtų prasmingi. Reikėtų mažinti masinių renginių skaičių ir gerinti jų kokybę. Į talką reikėtų pasitelkti aktyvą, taip pat būtina dirbti pagal amžiaus grupes, skirtingomis formomis ir metodais — tik tada pasieksime norimą rezultatą. Kiekviena sueiga turi būti kryptinga, auklėjanti. Reikia vengti sueigų paradiškumo, priimti labai konkrečius nutarimus. Ypač būtina atkreipti dėmesį į dešiniasparses draugoves ir būrius.

S. Zinutienė

Lvovo gamybiniame susivienijime „Poliaron“ pradėta serijinė gamyba įrenginio „Lvovas-1 Elektronika“, skirta sėklos lazeriniam apšvitinimui prieš sėją. Šio įrenginio pagalba apdorojama grūdinių, technikinių ir kitų kultūrų sėkla. Per valandą apšvitinama iki 55 tonų sėklos. Įrenginį komplekte su grūdų pakrovėju aptarnauja vienas žmogus.

NUOTRAUKE: inžinierius-konstruktorius N-

kolajus Petrovičius Maksimukas ir inžinierė-biologė Liuba Michailovna Fedak prie įrenginio „Lvovas-1 Elektronika“.

V. Pesliako (TASS) nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. IX. 1

MOKYTOJOS PAREIGA

atkel tai is spust.

mau puses kada pamini kuro pavarde. Ir vel sriva mintys, graužia nerimas, gal, aukledama ji, ka nors praziurejai, ko nors nepadarai...

Mokytojos pareiga — atsiversti kartas nuo karto žurnala ir pasižiūrėti, kaip toliau mokosi jos buvę auklėtiniai, ieškoti su vyresnių klasių auklėtoja A. Dačiulienė ar kuria nors kita, kaip geriau tą mokinį paveikti.

Pareiga — išklausti bėdas ne tik tų moksleivių, kurie dar žemesnėje klasėje, bet ir vyresniųjų, kai jie ateina pasiguosti, pasitarti.

— Pasakykit, mokytoja, kaip jums pavyksta mokiniuose išugdyti darbštumą, savarankiškumą įgūdžius, — draugiškai kreipiasi mokyklos direktorė J. Budavičienė, kuri, stebėjusi E. Lymontienės pamoką, savo užrašų knygutėje įrašė daug pasakančią frazę — pamoka buvo gera.

Neįmanoma keliais sakiniais atsakyti į šį klausimą. Svarbiausias tikslas — kad vaikai suprastų. O jei suprato, tai reiškia ir susidomėjo. Pasiekti, kad visi dirbtų, galvotų, nebūtų pasyvūs. Pastebėjai — abejingumas paženklino veidus, reiškia, pavargo. Įdomi vaikams pedagoginė pertraukėlė, užpildyta nauju įdomiu žaidimu ar pasakojimu... Ir vėl darbus ritmas, ir vėl imlios mintys tavo žodžiams. Pamoką įvairina sumaniai parinktos vaizdinės priemonės.

Ne vien tik pamokoje pasiekiami auklėjimo tikslai. Turininga mokinių užklasinė veikla turtina moksleivių gyvenimą. Ją užpildo įdomios klasės valandėlės, ekskursijos pas rajono liaudies menininkus ir meistrus, įmones, po literatūrinės Anykščių vietos, išvykos į gamtą, meninės programos, parodėlės gražiausių darbėlių, piešinių, su klasės auklėtiniais rengiamos popietės, rytmečiai, skaitytų knygų aptarimai rajoninėje bibliotekoje... Klasės mokinių gyvenimą įvairina ir reikarčiais tinginėlių

Dingusias Jovaišos Valento, Jono s., traktorininko teises L Nr. 001641, išduotas Troškūnų KPTM Nr. 2 1976 m. kovo 18 d., laikyti negaliojančiomis.

ir piepėti pamokų metu mėgstantį vaiką smigtelėjęs „Spygliukas“, aktyviems vaikams padėjo „Ziniukas“.

Ar sunki ta mokytojos pareiga? Atsakyti galima įvairiai. Bet jeigu išdirbusi 27 metus nesvajoji apie kitą kelią, niekaip neįsivaizduoji savęs kitame darbe, kurio neužpildo mokinių šurmuly ir darbo pradžios neženklinančios skambučiai — tai artima pareiga, jau neišplešiama iš širdies ir minčių. Jos svorį supranta ne tik pirmoji tavo pačios mokytoja Br. Repečkienė, šiltus žodžius apie Elvyrą Lymantienę ištarusi direktorė J. Budavičienė bei TSRS liaudies mokytoja E. Vingrienė, bet ir kiekvienas šio darnaus kolektyvo pedagogas. Savo pedagoginiais rūpesčiais mokytoja dalinasi ir su šeimos nariais. Kaip lėpos išaugo dukros — viena, šimet su pagyrimu baigusi medicinos mokyklą, tapo farmacininke, antroji tebevilki moksleivišką uniformą. Abiemis nesvetimi motinos kasdieniniai rūpesčiai ir džiaugsmai.

Be tiesioginio darbo Elvyra Lymontienė turi ir visuomeninių įpareigojimų. Ji Liaudies teismo tarėja, mokyklos pirminės partinės organizacijos biuro narė.

Greit prabėgs ši neeilinė diena. Juk šventinių akimirų greitesnis ritmas. Žinai, kad rytoj jau kitaip nusiteikusi, žengsi į mokyklos pirmame aukšte esantį 27-ąjį kabinetą. Ar dar kartą atkreipsi dėmesį į tą skaičių ant kabineto durų, ženklinantį sutapimo dėką ir pedagoginio darbo stažo metus? Bet argi lėčiau slinks antroji rugsėjo diena, užpildyta naujais rūpesčiais? Tik nežinia, kodėl ne tais 27 metais, norėsis matuoti gyvenimą... O tais žiedais, kuriuos subrandino tavo sėtos į jaunų žmonių širdis mintys. Taip, tiesiog skausmingai trokšti, kad jie simbolizuotųsi su šiais žiedais, kurių glėbį šiandien įteikė nuoširdumu spinduliuojantys tavo vaikai.

R. Bražėnienė

Reikalinga

Anykščių vaikų jaunimo sportinei-techninei mokyklai reikalingi technikai-mechanikai, remontininkai, treneriai (gali būti ir su viduriniu išsilavinimu), antros klasės vairuotojai.

Kreiptis: Troškūnų g-vė Nr. 3, telef. Nr. 5-21-96. Direktorius

KELIAI ŽMONĖS

Kad stulpai neišbėgtų į kelią

Daugelyje autoūkių paskutiniaisiais metais ypač stiprinta kova prieš mechanizatorių girtavimą. Tie, kurie buvo sulaikyti neblaivūs vairuotojai transporto priemonės, svarstomi susirinkimuose, jiems neskiriamos premijos ir t. t. Kur kovai prieš transporto priemonių vairuotojų girtavimą panaudojamos tiek auklėjamojo pobūdžio, tiek administracinio poveikio priemonės, reikalingi nuolat gerėja. Gi ten, kur šis ypač pavojingas nusizengimas eismo saugumui laikomas nereikšminga smulkmena, mechanizatorių girtavimas, tebėra įsiaknijęs. Taip

yra, pavyzdžiui, Staškūniskio tarybiniam ūkyje. Čia sutikti vairuojantį traktorių ar automobilį girtą mechanizatorių — ne naujiena. Neseniai šio ūkio traktorininkas Alfonsas Pukelis važiuo traktoriumi keliu Taujėnai — Staškūniškis taip prisivaišinęs, kad jo vairuojamas traktorius apvirto lygiamame kelyje.

Sunkus girtumo laipsnis medikų buvo nustatytas Sodninkystės tarybinio ūkio traktorininkui Jonui Salkauskui, sugebėjusiam apversti traktorių kelyje, vedančiame nuo ūkio centro į mechanines dirbtuves. Tiesa,

Sodninkystės tarybiniam ūkyje paskutiniu metu padėtis buvo žymiai pagerėjusi, su mėgstamais imtis vairuotojai išgeriti kova buvo smarkiai sustiprinta. Bet įprotis girtauti, o po to imtis transporto priemonės vairuotoja yra labai gajus. Šito užmiršti nedera. Todėl per daug įsimylėjusius į stiklę mechanizatorius, automobilių vairuotojus turėtų būti visą laiką atkreiptas autoūkių vadovų, saugaus eismo komisių narių, draugovinėlių, automobily draugijos narių dėmesys. Tikriausia, nebūtų sukūlus savo ZAZ-o elmininkietis Valentinas Daugė-

la, nebūtų „išbėgusi“ į kelią ir atsistojusi viduryje jo elektros linijos atrama Vaušokėnuose, prieš pat štariečio vairuotojo Povilo Magylos nosį, jei darbo draugai būtų laiku juos sudraudę, sukludę sėstis girtiemis už vairo. Žinoma, ir V. Daugėla, ir P. Magyla suaugę žmonės, už sukultas transporto priemones pirmiausia kalti jie patys. Ir nubastl bus jie patys. Bet eismo saugumu turime rūpintis visi ir tas, kas mato, jog kažkas girtas ruošiasi važiuoti ir nesutrukdą šito, taip pat yra atsakingas už galimas tokios kelionės pasekmes, jei jau ne pagal įstatymą, tai pagal sąžinę. Jei visi ir visuomet stengsimės laiku sudrausti mėginantį imtis vairo girtą žmogų, rečiau bėglos stulpai skersai kelią.

J. TAMULIS,
P. SALTIS

Ruoškimės kombinuoto siloso gamybai

atkel tai is spust.

Betono tranšėjų stokojant, patartina aukštesnėse vietose netoli fermų šiam tikslui laikinai iškasti tranšėjas žemėje, jas sutvirtinti lentomis ir kruopščiai iškloti polietileno plėvele.

Kitas rūpestis — sukomplektuoti naujojo pašaro gamybai reikalingą techniką. Vienokias ar kitokias bulvių, šakniavaisių, smulkintos žolės bei pelų transportavimo priemones turi visi ūkiai. Bulves ir šakniavaisius vienu metu teks plauti, o morkas bei runkelius — ir smulkinti. Todėl prie tranšėjos turės veikti dvi plovyklos-smulkintuvai IKS-5 arba IKM-5 tipo. Kokį transporterį panaudoti bulvių pylimui į šutintuvą — TZK-30 tipo ar panašų — spres ūkių inžinerinės tarnybos, racionalizatoriai. Tik S-12, S-6,

S-4 tipo šutintuvai — žinoma, verta panaudoti kuo našesnius. Garų gamybai geriausia panaudoti D-721 tipo įrenginį — vieną tokį garų gamintoją šiomis dienomis įsigys „Anykščių šilės“ kolūkis. Kitur teks naudoti sudvejintus KV-300 tipo garo katilus. Iš šutintuvų sumaigytos bulvės pateks tiesiai į tranšėją.

Reikia pabrėžti, jog bulvių apdorojimo sparta — pagrindinė problema, organizuojant kombinuoto siloso gamybą. Tokiems darbams, kaip šakniavaisių ar atolo žolės smulkinimas, technikos ūkiuose yra ir nebus didelių sunkumų ateityje jos daugiau įsigyti.

Geriausiu būtu bulvių apdorojimui panaudoti Vokietijos Demokratinėje Respublikoje gaminamus šutintuvus F-405. Juos jau turi įsigiję 17 Kapsuko rajono ūkių. Toks agregatas gumbus nu-

plauna, sušutina, sumaigo ir išplauna į tranšėją, tai yra, atlieka tuos darbus, su kuriais susidoroja trijų skirtingų mūsų ūkiuose turimų mašinų kompleksas. Rajono ūkių ir „Zemūktėchnikos“ susivienijimo pareiga — ryžtingiau apsirūpinti naujausia, našiausia kombinuoto siloso gamybai skirta technika.

Nepamirškime, jog į siloso gamybos aikštelę šalia tranšėjos turi būti atvesta trifazės elektros srovės linija, vandentiekis, padarytas nuotakumas panaudotam vandeniui nubėgti.

Kaip pasakojo kapsukičiai, gaminant šį silosą pirmiausia tranšėjos dugnas išklamas 15–20 cm storio smulkinto atolo (geriausia — liucernos) sluoksniu. Po to sluoksniu pilamos šutintos sumaigytos bulvės, smulkinti šakniavaisiai, linų galvenų nuokulos ar dobilų pelai. Tranšėjos viršuje užde-

damas smulkintos atolo žolės arba pelų sluoksnis ir pagamintas pašaras hermetiškai uždengiamas polietileno plėvele. Iš viršaus viskas stipriai suslegiama, sakysime, uždėdant skydą su pamatų blokais.

Kapsukičiai patyrė, jog nedideli nukrypimai nuo kombinuoto siloso gamybos technologijos jo kokybę iš esmės nepablogino. Tačiau, neturint patyrimo, šiam darbu dera ruošti itin kruopščiai, konsultuotis su labiau patyrusiais specialistais, atidžiai išstudijuoti respublikinėje spaudoje bei informacinėje literatūroje pateiktas rekomendacijas, stropiai jų laikytis. Taip elgdami, pasigaminsime tikrai vertingo pašaro, išvengsime bulvių ir morkų laikymo per žiemą nuostolių, sutaupysime daug koncentratų.

Redaktorius
ST. VINCIONAS

EUGENIJAI SAUCIULIENEI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangiausio žmogaus — motinos mirties.

Dagiai, Juodgalviai, Aleksiejūnai, Apeikiai

Nuoširdžiai užjaučiame ADELE PACINSKIENEI, jos broliui mirus.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vyno kupazavimo-išlaidavimo baro darbuotojai

VACLOVUI BILEVICIUI

Netekus brangios motinos, priimkite mūsų nuoširdžią užuojautą.

Paršeliai, Sriubai, Karosai, Motiejūnai

VACLOVUI BILEVICIUI

Tesumazina Jūsų skausmą, mylimai mamytėi mirus, mūsų nuoširdi užuojauta.

Rusakevičiai, Vaitkai, Baguckai, Repečkos, Tuskeniai

ADELEI PACINSKIENEI, mylimam broliui mirus, nuoširdžią užuojautą reiškia

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija.

Nuoširdžiai užjaučiame ADELE PACINSKIENEI, dėl jos mylimo brolio mirties.

Bagdonai, Pakausiai, A. ir J. Katkevičiai, Lukošūnai, Pūkai

JANINĄ ZEMAITIENEI

Nė, mylimai mamytėi mirus, nuoširdžiai užjaučiame J. ir P. Šeštokai.

STEFAI JUKNEVICIENEI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangiausio žmogaus — motinos mirties.

Namajuškienė, Repčiai, Lukauskai, Llogės

Nuoširdžiai užjaučiame GALINĄ LISAUSKIENEI, mirus jos motinai.

Vaiko lopšelio-darželio Nr. 1 darbuotojų kolektyvas

LIUBAI OPOKAI

Tegu mūsų nuoširdi užuojauta palengvina Tavo skausmą, mirus mylimam tėveliui.

Viešintų vidurinės mokyklos IX klasės mokiniai ir auklėtoja

GENEI STEIKONIENEI

Nuoširdžiai užjaučiame skausmo valandą, mirus vyrui.

Bendradarbiai

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuoširdžiai užjaučiame VACLOVĄ BILEVICIŲ.

Anykščių ETR operatyvinė dispečerinė grupė

VACLOVUI BILEVICIUI

Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangios motinos mirties.

Anykščių ETR mechanizmo vairuotojai ir remontininkai

Surdegio kolūkie „Sviesos“ padalinio laukininkystės brigados darbuotojai nuoširdžiai užjaučia

RITA OPOKIENEI, jos dukrelę LIUBĄ dėl tragiškos vyro ir tėvelio mirties.

Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame RIMVYDĄ STEIKONĄ.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vyno kupazavimo-išlaidavimo baro darbuotojai

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1342